

جي-۷ ناسته که نړيواله دارالندوه!

د نړۍ د اوو صنعتي هېوادونو (G7) رهبرانو ناسته دا ځل د مې مياشتې له ۱۹مې تر ۲۱مې د جاپان په هيروشيما کې جوړه شوه. د دې ناستې د پای اعلاميې په يوه برخه کې راغلي چې اسلامي امارت بايد د «تروريزم» پر وړاندې پر خپلو ژمنو عمل وکړي، بايد د بشري حقونو او اساسي ازاديو د نقض مخنيوی وشي، ټولگډونه حکومت جوړ شي، په افغانستان کې د ملگرو ملتونو پر فعاليتونو محدوديت وضع نه شي او...

د حزب التحرير - ولايه افغانستان مطبوعاتي دفتر په دې هکله لاندې ټکي د يادونې وړ گڼي:

۱. په بيانیه کې راغلي چې «موږ له طالبانو غواړو چې له تروريزم سره د مبارزې په برخه کې خپلو تعهداتو ته ژمن وي.» په اسلامي مصطلحاتو کې، تروريزم يو ناپېژنده مفهوم دی. دغه اصطلاح د غرب د سياسي ليدلوري پر اساس جوړه شوې ده، چې تر ډېره د خپل دښمن د خپلو لپاره کار ترې اخلي. د جي-۷ رهبران اسلامي امارت په داسې حال کې د تروريزم پر وړاندې د مبارزې لپاره ژمنتيا ته رابولي، چې ۲۰ کاله تر همدغه نامه لاندې د اسلام او په ځانگړې توگه د اسلامي امارت د مجاهدينو پر وړاندې وجنگېدل؛ د مسلمانانو خاورې يې اشغال کړې، جسدونه يې پر بمونو او باروتو والوزول او د مسلمانانو ذهنونه يې د خپلو فکري وسلو په ذريعه په نښه کړل. دا په داسې حال کې ده چې د اکسفورډ په قاموس کې تروريزم داسې تعريف شوی: «د سياسي اهدافو د پر مخ وړلو په موخه له ځواک څخه ناقانونه گټه اخيستل او تاوتریخوالی او وېره اچول، په ځانگړې توگه د غير نظاميانو پر وړاندې.» په دغه صورت کې همدا د جي-۷ ناستې رهبران چې ځانونه د نړۍ رهبران هم گڼي، د ځمکې پر مخ خورا ستر تروريستان دي. دوی نه يوازې د مسلمانانو، بلکې د بشريت پر وړاندې جنايت کړی او کوي يې. دا ناسته په هيروشيما کې جوړه شوې وه، حال دا چې هيروشيما د امريکايي تروريزم خورا ستر قرباني دی. امريکايي رهبران په هيروشيما کې ناست دي او د تروريزم پر وړاندې د مبارزې خبرې کوي، په داسې حال کې چې پر دغه سيمه پر لومړي اتومي بم غورځولو پښېمانه نه دي او شرم هم نه لري، چې تر ۲۰۰ زره زيات کسان يې پر يوه وخت هلاک کړل!

۲. د دې اعلاميې په يوه بله برخه کې راغلي دي چې «موږ د طالبانو له لوري د بشري حقونو او اساسي ازاديو له سيستماتيک نقض سره خپل خورا شديد مخالفت څرگندوو او په ځانگړې توگه د بښځو او نجونو پر وړاندې د دوی د نه منل کېدونکو تصميمونو د ژر تر ژره لغوه کولو غوښتنه کوو.» له شک پرته چې بشر حقونه او مکلفيتونه لري؛ خو هغه يوازې د بشر خالق ټاکي. په داسې حال کې چې بشري حقونه يو خاص مفهوم دی، چې د سيکولر عقيدې پر اساس

رامنخته شوی او پر مسلمانانو حرامه ده چې رعایت کولو ته یې ژمن وي. له بلې خوا اسلامي دولت باید هغه حقونه او مکلفیتونه چې الله تعالی نازل کړي دي، ونه ځنډوي؛ هغه باید یوازې د خپل رب د رضایت لپاره پلي کړي.

۳. په بیانیه کې د ملي مشارکت او ټولګډونه حکومت یادونه هم شوې ده؛ په داسې حال کې چې د یوه نظام ټولشمولیت هم د هغو نوو اصطلاحاتو له جملې څخه دی، چې له اسلامه پردی دي. دا اصطلاح له یوې خوا پر قومي، ژبني، نژادي او د اقلیتونو پر لیدلوري رامنخته شوې او له بلې خوا د غربي پلورالېزم مفکورې یو مظهر دی، ترڅو په ټولنو کې د سیکولر نظام جوړښت تضمین کړي. ټولګډونه حکومت همغه سیکولر نظام دی، چې هر ډول انسانان او ډلې له هر ډول عقیدې او ارزښتونو سره باید په نظام کې ګډون ولري. دا ډول مشارکت له یوې خوا غربي ارزښتونه تضمینوي او له بلې خوا د استخباراتي کړیو نفوذ ته هم لار هواروي. خو په اسلامي نظام کې اصل تقوا او کاري ظرفیت دی. په اسلامي نظام کې یوازې هغه کسان د رهبري په پوستونو کې ګومارل کېدای شي، چې پر اسلام ایمان لري او د هغه تطبیق خپل مکلفیت گڼي. نو اسلامي نظام په یوه قوم او پارکي پورې ځانګړی نه دی او په هغو کسانو پورې هم محدود نه دی، چې ټولنه پر رجال الدین (دیني علماوو) او رجال الدین (سیاستوالو) وېشي او پر ځان د «رجال الدین» ټاپه وهي.

۴. د دې بیانیه یو بل ټینګار په افغانستان کې د ملګرو ملتونو د سازمان پر فعالیتونو نه محدودیت دی. دا په داسې حال کې ده چې د ملګرو ملتونو سازمان له یوې خوا د سیکولر عقیدې پر اساس جوړ شوی او د خپل نړیوال فعالیت پر اساس دا خپله موخه گڼي چې سیکولر عقیده او لېبرال ارزښتونه د یوه نړیوال دین په توګه ترویج او تطبیق کړي او همداراز یې ساتنه او څارنه وکړي. له بلې خوا د سترو قدرتونو - په ځانګړې توګه د امریکا - سیاسي او استعماري ګټو ته مشروعیت ورکوي او په هغه پورې تړلي بنسټونه د استعمارګرو هېوادونو د استخباراتي ځالو په توګه هم کار کوي. نو حرامه ده چې د دغو سازمانونو په میثاق کې داخل شو، په داسې حال کې چې د دغه سازمان اصلي موخه دا ده چې موږ د الله تعالی له میثاق څخه وباسي، د ځمکې پر مخ د اسلام د تطبیق مخنیوی وکړي او پر بنډي چې یوازې اسلام بشریت رهبري کړي.

د دې دارالندوې غړي په ټول توان هڅه کوي چې خلافت دولت تاسیس نه شي او اسلام د یوه نوي نړیوال نظم په توګه ظهور ونه کړي. دغه نړیوال زورواکي او د هغوی سازمانونه په ښکاره د خپلې عقیدې او دین خبره کوي او په ډېر جرئت د خپلو ارزښتونو د نړیوالو دفاع کوي او نړۍ مجبوروي چې د دوی په نړیوال دین کې داخله شي. په داسې حال کې چې دا جرئت باید د مسلمانانو وي؛ ځکه یوازینی حق دین ورسره دی، چې پیغام یې سیاسي او نړیوال دی او مسلمانان د هغه پر اقامه او اظهار مکلف شوي دي. نو د خلافت دولت په وسیله د اسلام تطبیق نه یوازې یوه اړتیا ده، بلکې زموږ شرعي مکلفیت هم دی او دغه مکلفیت هله عملي کېږي، چې ځان له هغو مکلفیتونو ازاد کړو چې سیکولر نړۍ او د هغې سازمانونه یې په ځلونو د عملي کېدو خبره کوي، تحریمونه وضع کوي او فشار راوړي.

د حزب التحریر - ولایه افغانستان مطبوعاتي دفتر